

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/114/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322204155
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4322204155.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/XX, C. D., proti žalovanému: JUDr. Ing. Jozef Buri, LL.M., MBA, súdny exekútor, so sídlom Exekútorského úradu v Leviciach, Ku Bratke 3, Levice, zastúpeného JUDr. Alexandrom Kuchárikom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Leviciach, J. Hollého 11, 934 01 Levice, IČO: 31 140 114, o určenie, či tu právo je alebo nie je, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 7. júla 2023 č. k. 16C/76/2022-174 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania (výrok III.) **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že pristúpenie obchodnej spoločnosti Píla Zbojníky, s. r. o., so sídlom Zbrojníky 334, IČO: 36 540 510, ako ďalšieho subjektu na strane žalovaného do konania nepripustil (výrok I.), žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% (výrok III.). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 79, § 137 písm. c) CSP, § 2 ods. 1, §181 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Exekučného poriadku, § 118 ods. 1, § 119 ods. 1, § 123 Občianskeho zákonníka.

1.1. Uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal určenia, že hnutelné veci bližšie určené v doplnenom žalobnom návrhu, ktoré boli v decembri 2020 odstránené z nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci E., k. ú. F. E., evidovaných na LV č. XXX ako parc. reg. „C“, parc. č. 84 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 730 m², rodinný dom so súpisným číslom č. 13, postavenom na parc. č. 84 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 730 m², nie sú vo vlastníctve žalobcu. Vzhľadom na určovací žalobu sa v tom rade zaoberal jej procesnou prípustnosťou. Dospel k záveru, že naliehavý právny záujem žalobcu na určovanom petite žaloby podľa § 137 písm. c) CSP je daný. Žalobca v konaní preukázal, že súdny exekútor vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností žalobcu za účelom vymoženia okrem iného aj ďalších trov exekúcie a to na základe Upovedomenia o ďalších trovách exekúcie zo dňa 25. 02. 2021 vo výške 5 476,61 eura, ktoré vznikli v súvislosti s vypratávaním nehnuteľnosti na základe uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 9C/26/2014 - 20 zo dňa 24.09.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2014 a vykonateľnosť dňa 07.11.2014. Vzhľadom na to, že žalobca tvrdí, že nie je vlastníkom vecí odstránených z vypratávaných nehnuteľností, mal za to, že navrhovaným určením môže dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a právom chránených záujmov, v dôsledku čoho žalobca má na predmetnom určení naliehavý právny záujem a otázka prípustnosti určovacej žaloby je tak splnená. Pre doplnenie udal, že uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/26/2014 - 20 zo dňa 24.09.2014 vo vzťahu k prejednávanej veci nezakladá prekážku veci dohodnutej (rei transactae),

pretože sa nejedná o totožný okruh strán sporu ani totožný predmet konania, hoci nepochybne tieto prejednávane veci spolu súvisia.

1.2. K otázke vecnej legitímácie citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.01.2012, sp. zn. 6Cdo 214/2011 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009. Nevyhovel návrhu žalobcu na pristúpenie obchodnej spoločnosti Píla Zbrojníky, s. r. o., so sídlom Zbrojníky 334, IČO: 36 540 510, ako ďalšieho subjektu na strane žalovaného do konania majú za to, že účelom inštitútu pristúpenia ďalšieho subjektu podľa § 79 CSP je umožniť riešenie situácie, keď je žalobcom iba jeden vecne legitimovaný subjekt, ale podľa hmotného práva by malo žalovať niekoľko subjektov, alebo je žalovaný jeden subjekt, hoci podľa hmotného práva by ich malo byť žalovaných viac.

1.3. Žalobu zamietol, pretože je toho názoru, že pokiaľ žalobca tvrdí, že nie je vlastníkom vecí podľa § 181 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku, potom žaloba musí smerovať voči tomu, o kom naopak tvrdí, že ich vlastníkom je a musí túto skutočnosť v súdnom konaní aj náležite preukázať. Žalobca však v konaní ani len netvrdil, nielo ešte preukázal, že žalovaný je vlastníkom hnutelných vecí odstránených z vypratávaného objektu v prebiehajúcim exekučnom konaní, pričom dôvody, pre ktoré žalobu voči žalovanému podal, sú právne irelevantné. Keďže žalobca v konaní netvrdil a nepreukázal, že žalovaný je vlastníkom sporných hnutelných vecí, nemožno potom dospieť ani k záveru, že by bol pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní. K uvedenému sa zároveň žiada dodať, že podľa názoru súdu je nepochybné, že súdny exekútor, voči ktorému žalobca žalobu smeroval, nie je vlastníkom vypratávaných hnutelných vecí, pretože ako vyplýva z obsahu spisu Okresného súdu Levice sp. zn.: 11Er/1191/2016, v predmetnej veci vystupoval len ako štátom určená a splnomocnená osoba na vykonávanie núteného výkonu exekučného titulu. Súdu tak v zmysle vyššie prijatých záverov nezostávalo nič iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

1.4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalobca podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote v časti náhrady trov konania (výrok III.). Namietal, že úspech žalovaného v konaní bol v dôsledku procesných dôvodov, a nie tým, že by úspešne vyvrátil dôvodnosť žaloby. Mal za to, že v danom prípade sú okolnosti hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Uviedol, že je invalidný dôchodca a žije sám. Jeho príjem predstavuje invalidný dôchodok vo výške 317,50 eur mesačne. Príležitostne pracuje na dohodu. Tvrdil, že jeho majetok dlhodobo užíva Píla Zbrojníky s. r. o., ktorá zaň neplatí žiadnu odplatu. Uviedol, že žalovaný je v dobrej finančnej situácii. Poukázal na to, že súdny exekútor ho prinútil podať žalobu v dôsledku postupu v konaní 11Er/1191/2016, aby preukázal, že hnutelné veci nachádzajúce sa na parcele oprávneného nikdy nepatrili žalobcovi ako povinnému. Namietal, že súdny exekútor jeho námietky nikdy nepreskúmal a v konaní nepostupoval zákonným spôsobom. Žalovaný ako osoba vykonávajúca nútený výkon súdneho rozhodnutia so žalobcom nespolupracoval. Napriek opakovaným písomným žiadosťiam žalobcu ho žalovaný do dnešného dňa neinformoval, aké hnutelné veci odstránil z vypratávaného pozemku. Vzhľadom na to, že žalovaný svojim postupom v rozpore s Exekučným poriadkom zapríčinil podanie žaloby, existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré by mal súd prihliadať. Žiadal zmeniť rozhodnutie, aby žiadna zo strán sporu nemala nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa vyjadril k odvolaniu žalobcu písomným podaním. Uviedol, že žaloba bola zmätočná a bola podaná absolútne zbytočne a právne nezmyselne, a preto súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania. Podľa jeho názoru neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Poukázal na to, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti a je veľmi málo pravdepodobné, že tie podania robí jeho právny zástupca zadarmo. Navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Žalobca sa vyjadril k podaniu žalovaného písomným podaním zo dňa 28.09.2023. Poukázal na to, že súd prvej inštancie povedal, že určenie vlastníckeho práva k vypratávaným veciam sa mu javilo ako dôvodné. Namietal, že v exekučnom konaní neboli žalobcom namietané skutočnosti riadne prešetrené a fakty tvrdené žalobcom v postavení povinného neboli do dnešného dňa vysporiadané. Tvrdil, že osoba súdneho exekútora je zaujatá, pretože má rovnakého právneho zástupcu ako oprávnený v exekučnom konaní sp. zn. 11Er/1191/2016, preto bol nútený podať žalobu, aby boli namietané skutočnosti nezávisle preskúmané. K vyjadreniu žalovaného, že jeho právny zástupca nekoná

zadarmo, uviedol, že Centrum právnej pomoci mu priznalo bezplatnú právnu pomoc, v tom – ktorom prípade. Uviedol, že je vlastníkom staršieho rodinného domu v obci Zbrojníky, na ktorého kúpu vzal bankový úver, ale tento zhorel a je neobytný. K domu patrili aj pozemky, na ktorých dlhodobu podniká spoločnosť Píla Zbrojníky s. r. o. a za jeho užívanie nikdy nič nezaplatili, preto vedie súdne spory. Opätovne uviedol, že jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok, preto je presvedčený že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa a žiada zmeniť výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie tak, že žiadna zo strán nebude mať nárok na náhradu trov konania.

5. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu zo dňa 28.09.2023 písomným podaním zo dňa 03.10.2023. Uviedol, že vyjadreniu, ktorým žalobca namietal, že jeho namietané skutočnosti neboli riadne prešetrené, nerozumie, pretože dôkazné bremeno ťaží vždy žalobcu. Čo sa týka zaujatosti osoby súdneho exekútora, uviedol, že tieto tvrdenia neboli preukázané, ale práve naopak, všetky spory boli v rámci exekučného konania súdmi rozhodnuté v jeho neprospech. Tvrdil, že skutočnosť, že žalobca žije len z invalidného dôchodku, je klamstvo, pretože v iných konaniach sa prezentoval ako tréner koní a je všeobecne známe, že pracoval aj v G. na Kiss farme. Opätovne uviedol, že v danom konaní neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa a navrhol rozhodnutie v napadnutej časti potvrdiť.

6. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného zo dňa 03.10.2023 písomným podaním zo dňa 12.10.2023. Uviedol v ňom, že žiada prešetriť vzťah konateľa firmy Píla Zbrojníky s. r. o. a starostku obce, ktorí sú v súrodeneckom vzťahu. Ďalšiu zaujatosť vidí vo vzťahu súdneho exekútora s JUDr. Alexandrom Kuchárikom, ktorý rovnako právne zastupuje Píla Zbrojníky, s. r. o. Tvrdil, že z jeho parcely nič neodviezli a žiada doklad o tom, kde bol odpad vypratávaný a potvrdenie, že odpad patril jeho osobe. Uviedol, že nie je trénerom koní, ale že ich len ustajňoval, lebo jeho znalosti a vedomosti sú len ohľadom ustajňovania koní. Navrhol v žalobe pokračovať.

7. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu zo dňa 12.10.2023 písomným podaním zo dňa 25.10.2023. Uviedol, že podanie žalobcu považuje za hrubo urážlivé podanie a navrhol uložiť žalobcovi poriadkovú pokutu vo výške 500 eur za účelom zabránenia permanentného podávania hrubo urážlivých podaní.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania (výrok III.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že konanie začalo podanou žalobou, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že veci nachádzajúce sa na nehnuteľnosti nachádzajúce sa v obci E., k. ú. F. E., evidovanej na LV č. XXX ako parc. reg. „C“, parc. č. 84 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 730 m², rodinný dom so súpisným číslom č. 13 postavenom na parc. č. 84 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 730 m², nie sú vo vlastníctve žalobcu. Žaloba smerovala voči súdnemu exekútorovi poverenému na vykonanie exekúcie v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 11Er/1191/2016. Súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom. Vzhľadom na to, že odvolaním bol napadnutý rozsudok iba v časti nároku na náhradu trov konania, v ostatnej časti týkajúcej sa nepripustenia spoločnosti Píla Zbrojníky s. r. o. ako ďalšieho subjektu na strane žalovaného do konania, ako aj zamietnutie žaloby nadobudlo dňa 04.08.2023 právoplatnosť. Predmetom konania preto zostal len výrok týkajúci sa nároku na náhradu trov konania, kde bol žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má, zásadne, právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchyliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

14. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane alebo strane, ktorej to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 Ústavy). Aj tieto výnimky sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napríklad takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP.

15. Ustanovenie § 255 ods. 1 CSP vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Strana sporu, ktorá v spore uspela, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Táto zásada sa však vzťahuje iba na sporové konanie. Nárok na náhradu trov konania má len strana sporu voči inej strane konania. Nedá sa však vylúčiť takýto nárok aj voči intervenientovi alebo inému subjektu sporového konania. Nároky na náhradu trov konania možno priznať alebo povinnosť na ich náhradu možno uložiť procesnému nástupcovi pôvodnej strany aj za časť konania, ktorá predchádzala tejto zmene subjektov. Základným meradlom pre nárok na náhradu trov je teda miera procesného úspechu vo veci. Podľa toho sa najprv určuje pomer úspechu či neúspechu vo veci, a až keď došlo k pomernému rozdeleniu náhrady, vypočítajú sa skutočne vynaložené náklady, a to u tej strany, ktorej úspech bol vyšší a má teda nárok na ich náhradu.

16. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania.

17. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Uplatnenie tohto osobitného kritéria na nepriznanie náhrady trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, a preto sa musí vykladať prísne reštriktívne. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane niektorej strany sporu. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa skúmajú vždy u strany konania povinnej plne alebo čiastočne nahradiť trovy konania. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdному uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj strán sporu v konaní. Tieto dôvody, inak pomerne jasne vymedzené stabilizovanou judikatúrou, spôsobujú čiastočný alebo úplný zánik práva na náhradu trov konania u čiastočne alebo úplne úspešnej strany sporu.

18. Ďalšou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu SR z 08.12.2011, sp. zn. II. ÚS 563/2011-14). Je teda potrebné skúmať pomery nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá.

19. Judikatúra taktiež konštatovala, že toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.01.2010, sp. zn. 2 M Cdo 17/2009).

20. Odvolací súd, preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania žalobcu, dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie o priznaní náhrady trov konania žalovanému v plnom rozsahu. V predmetnom spore sa žalobca podanou žalobou domáhal určenia, že veci nachádzajúce sa na nehnuteľnosti v obci E., k. ú. F. E., evidované na LV č. XXX ako parc. reg. „C“, parc. č. 84 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 730 m², rodinný dom so súpisným číslom č. 13, postavenom na parc. č. 84 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 730 m², nie sú vo vlastníctve žalobcu. Žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu. Z uvedeného možno vyvodiť, že v predmetnom konaní bol plne úspešným žalovaný, a teda v súlade s § 255 ods. 1 CSP má žalovaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V danej veci by bolo nespravodlivé, pokiaľ by súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal, vzhľadom na jeho procesný úspech, keďže strana, ktorá je v sporovom konaní procesne úspešnou, má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Pre posúdenie nároku na náhradu trov konania je podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP podstatným predovšetkým úspech v konaní a žalobca bol v konaní neúspešný, pretože jeho žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, preto protistrane, teda žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania.

21. Súd prvej inštancie v zmysle zákona preskúmal i podmienky aplikácie § 257 CSP na oboch sporových stranách, teda na strane žalobcu, ako aj na strane žalovaného. Pri skúmaní týchto podmienok súd skúmal okrem sociálneho aspektu na strane žalobcu aj postoj strán v konaní, prihliadnuc na dôvod vyvolania sporu a taktiež aj správanie sa strán sporu v samotnom konaní. Vyhodnotiac všetky súdu dostupné skutočnosti v danom prípade by nebolo spravodlivé pripraviť v spore úspešného žalovaného o nárok na náhradu trov konania len z dôvodu nižších zárobových pomerov žalobcu. Uplatnenie dôvodov hodných osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, no v predmetnom spore uvádzaná opodstatnená výnimočnosť a neprimeraná tvrdosť absentuje. Nemožno každú stranu sporu s nižším zárobkom oslobodzovať od povinnosti hradiť trovy konania protistrane, predovšetkým za situácie, keď súd ani hodnoverným spôsobom nemá v čase rozhodovania o trovách konania preukázané uvádzané nízke zárobové pomery. V súvislosti s postojom strán sporu v konaní odvolací súd uvádza, že postojom žalobcu v predmetnom spore došlo ku vzniku vysokých trov konania na strane žalovaného. Odvolací súd neodopiera žalobcovi právo na spravodlivý súdny proces, no v konaní je potrebné náležite argumentovať tvrdeniami a dôkazmi podstatnými pre rozhodnutie vo veci samej, a nie dookola popierať dôvodnosť žaloby bez adekvátnych dôkazov a uvádzať bezvýznamné námietky zbytočne predlžujúce konanie a navyšujúce trovy.

22. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že žalobca žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali iný výrok o náhrade konania neuviedol a nepreukázal, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu priznal v odvolacom konaní úspešnému žalovanému voči žalobcovi. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).